

Arrest

nr. 168 350 van 25 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 februari 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 maart 2016.

Gelet op de beschikking van 26 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat O. TODTS *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidige tweede asielaanvraag steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun vorige, eerste asielaanvraag hebben uiteengezet, met name de vrees voor bloedwraak en gerechtelijke vervolging naar aanleiding van de bloederige gebeurtenissen op 23 mei 1997 waarbij leden van de Revolutionaire Garde (leger) in een hinderlaag werden gelokt.

De eerste asielaanvraag van eerste verzoeker B.L. en diens vrouw B.H., thans tweede verzoekster, werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 148 658 van 26 juni 2015 omdat verzoekers de door hen aangehaalde vrees niet aannemelijk maken omdat zij, zo luidt het arrest, geen concrete feiten of elementen aanbrengen waaruit besloten kan worden dat verzoeker effectief in een bloedvete verkeert met de families van de slachtoffers van 23 mei 1997 en om die reden Albanië dienden te verlaten, én verzoekers geen geldige uitleg kunnen geven waarom zij (o.a. met betrekking tot de aanslagen op hun café) geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten.

De eerste asielaanvraag van derde verzoeker B.P., eerste verzoekers en tweede verzoeksters zoon, werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 148 659 van 26 juni 2015 omdat hij zijn asielaanvraag verbindt aan dat van zijn vader, thans eerste verzoeker, en hij geen eigen motieven inroept, en de eerste asielaanvraag van verzoekers vader bij voormeld arrest van de Raad nr. 148 658 van 26 juni 2015 werd verworpen, zodat bijgevolg ook in hoofde van derde verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van diezelfde wet in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van hun huidige tweede asielaanvraag leggen verzoekers bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: verzoekers' Albanese paspoorten, een attest van de burgemeester van Cërrik d.d. 16 november 2015, een attest van de verzoeningscommissie Committee of Nationwide Reconciliation d.d. 8 november 2015, waaruit blijkt dat verzoeker in een bloedvete met de families van de slachtoffers van 23 mei 1997 verwickeld is, een aantal documenten waarmee verzoeker de waarde van de attesten van het Committee of Nationwide Reconciliation wenst aan te tonen, verschillende internetartikelen en een USB-stick waaruit onder meer blijkt dat verzoeker voor de feiten van 1997 door Agron Kulicaj en door B.B., die tegen hem tijdens de rechtszaak getuigden, werd beschuldigd, dat de zaak tegen hem om politieke redenen door Sali Berisha geconstrueerd zou zijn en dat hij in beroep werd vrijgesproken, de kalender van de in verzoekers zaak gehouden rechtszittingen van het Hooggerechtshof, en drie internetartikelen ter staving van de vernietiging van het arrest van het Hof van Beroep (waardoor verzoekers vrijspraak op de helling komt te staan).

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich

bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Blijkens de bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoeker wordt diens tweede en huidige asielaanvraag niet in overweging genomen omdat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt vooreerst vastgesteld dat verzoeker zijn huidige asielaanvraag steunt op de motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, en wordt benadrukt dat verzoekers vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan de door hem aangehaalde bloedwraak geen enkel geloof kan worden gehecht, omdat hij niet aannemelijk maakte dat er voor hem in geval van veiligheidsproblemen geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië beschikbaar waren en omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt naar aanleiding van de beschuldigingen aan zijn adres in verband met de feiten van 23 mei 1997 (die aanleiding gaven tot een juridische procedure tegen hem) slachtoffer te zijn geworden van een persoonsgerichte en politieke vervolging. Er wordt vervolgens op gewezen dat deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. Betreffende de door verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag herhaalde vrees voor (bloed)wraak wordt benadrukt dat in het kader van zijn eerste asielaanvraag werd besloten dat aan zijn vrees voor (bloed)wraak geen enkel geloof kan gehecht worden, en wordt gesteld dat het feit dat verzoeker in dit verband thans een aantal documenten neerlegt hieraan geen afbreuk doet. Voorts doet, zo luidt de beslissing verder, het feit dat het Hooggerechtshof het door het Hof van Beroep gevelde arrest waarbij verzoeker werd vrijgesproken voor de feiten van 23 mei 1997, wegens procedurefouten heeft vernietigd waardoor de zaak opnieuw door het Hof van Beroep dient behandeld te worden, geen afbreuk aan de vaststelling dat uit niets blijkt dat verzoeker in Albanië geen eerlijke rechtsgang zou worden aangeboden. Dat het proces tegen verzoeker zou zijn ingegeven door politieke motieven is, zo wordt opgemerkt, een blote bewering die hij geenszins objectief kan aantonen. Uit niets blijkt, aldus de commissaris-generaal, dat de politiek de rechtsgang tegen verzoeker zou (kunnen) beïnvloeden, hetgeen overigens, zo wordt hieraan toegevoegd, al werd aangestipt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 26 juni 2015 inzake verzoekers eerste asielaanvraag. Volledigheidshalve wordt herhaald dat gelet op de aard en de ernst van de feiten van 23 mei 1997 in Cërrik het geenszins onlogisch is dat er naar dergelijke feiten een strafrechtelijk onderzoek en proces zou worden gevoerd. Met betrekking tot de bijkomende internetartikelen die verzoeker aanbrengt om zijn betrokkenheid bij de (gevolgen van de) zaak van 23 mei 1997 en de door hem uiteengezette moeilijkheden in dit verband bevestigen, wordt benadrukt dat deze elementen weliswaar betrekking hebben op aspecten die niet ter discussie staan, maar zij geen afbreuk doen aan de essentie van de eerdere beoordelingen, waarbij werd vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde motieven niet gekwalificeerd kunnen worden als daden van vervolging of als ernstige schade zoals voorzien in de artikelen 48/3, §2 en 48/4, §2 van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt, zo stelt de commissaris-generaal, geen enkel gegeven aan dat hier een ander licht op werpt. Dat verzoeker de laatste tijd meer in gevaar zou zijn ten gevolge van de door B.B. gegeven interviews in de Albanese pers waarbij zijn naam uitdrukkelijk werd vernoemd als organisator van het bloedbad van 1997 en waardoor hij de laatste tijd meer in gevaar was, is, zo luidt het, een blote bewering die hij geenszins objectief kan staven, aangezien uit de door hem neergelegde artikelen en uit zijn verklaringen tevens blijkt dat hij al meer dan 10 jaar hiervan beschuldigd wordt. Betreffende de dreig-sms die verzoekers in Albanië verblijvende zoon E. zou ontvangen hebben wordt gewezen op het feit dat reeds bij verzoekers eerste asielaanvraag werd aangestipt dat hij niet aannemelijk maakt dat er voor hem en zijn familie geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië beschikbaar zouden zijn.

In de bestreden beslissingen genomen ten aanzien van tweede verzoekster en derde verzoeker wordt vastgesteld dat zij hun asielaanvraag volledig baseren op dezelfde motieven als diegene die door hun echtgenoot respectievelijk vader, thans eerste verzoeker, in het kader van diens tweede asielaanvraag

werden aangehaald, en wordt erop gewezen dat in diens hoofde een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag werd genomen zodat hun asielaanvraag evenmin in overweging kan worden genomen.

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissingen, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Zij beperken zich tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het op algemene wijze formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de bevindingen van de commissaris-generaal), waarmee zij deze bevindingen niet ontkrachten of weerleggen.

Waar verzoekers thans in hun verzoekschrift op zeer algemene wijze opperen dat “dient benadrukt te worden dat de betrokkenheid van verzoeker in een bloedwraak niet geldig tegengesproken wordt” en in diezelfde zin dat “(...) de bloedvete niet ter discussie staat” mist hun betoog elke grondslag en alle ernst. Verzoekers lijken er immers geheel aan voorbij te gaan dat in het kader van hun eerste asielaanvraag bij 's Raads arresten nrs. 148 658 en 148 659 van 26 juni 2015, welke gezag en kracht van gewijsde genieten, werd vastgesteld dat aan hun verklaarde bloedwraak met de families van de slachtoffers van de gebeurtenissen van 23 mei 1997 geen geloof kan worden gehecht.

Verzoekers' stelling dat de elementen die naar voren worden gebracht om het krediet van Gjin Marku, (toenmalig) voorzitter van het Comité voor Nationale Verzoening, te verminderen niet gestaafd worden door objectieve informatie, mist eveneens feitelijke grondslag, gelet op de objectieve, gedetailleerde en uitgebreid gedocumenteerde informatie vervat in het administratief dossier omtrent corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Albanië (Subject Related Briefing “Albanië - corruptie en (ver)vals(t)e documenten”, update 13 januari 2012. Hieruit blijkt o.a. dat (naar aanleiding van een uitzending van het Albanese televisieprogramma “Fiks Fare” van de zender Top Channel van 27 oktober 2011, waarop te zien is hoe hij tegen betaling een vals attest opstelt voor een zogenaamde bloedwraakzaak) op 2 december 2011 door de Afdeling Bestrijding van de Georganiseerde Misdad en Ernstige Misdrijven van de Staatspolitie een dossier werd overgemaakt aan het Openbaar Ministerie, en een gerechtelijk onderzoek werd geopend tegen Gjin Marku op basis van artikel 186 (Vervalsing van Documenten) van de Strafwet, informatie welke door verzoeker niet wordt ontkracht of weerlegd.

Hoe dan ook dient erop te worden gewezen en te worden benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormelde arresten van de Raad nrs. 148 658 en 148 659 van 26 juni 2015 waarin tot de ongeloofwaardigheid van de beweerdde bloedwraakproblematiek van verzoekers werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Om die reden en gelet ook op voormelde informatie van het Commissariaat-generaal opgenomen in het administratief dossier waaruit blijkt dat er massale fraude en corruptie is in Albanië met betrekking tot het verkrijgen van attesten in verband met bloedwraak en Gjin Marku sinds december 2011 beschuldigd wordt van het vervalsen van documenten, kan aan de door verzoekers bij onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten ter staving van de beweerdde bloedwraak met de families van de slachtoffers van 23 mei 1997, waaronder dus ook aan het in dit verband neergelegde attest van de burgemeester van Cërrik -overigens een goede bekende voor verzoeker-, geen bewijswaarde worden gehecht.

Verzoekers citeren voorts zeer selectief uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie van het Commissariaat-generaal omtrent corruptie in Albanië, en in het bijzonder bij het Albanees gerechtelijk apparaat, zonder echter concrete elementen aan te halen die hetgeen door de commissaris-generaal met betrekking tot verzoekers(verklaringen omtrent de) rechtszaak tegen zijn persoon werd vastgesteld, -met name dat uit niets blijkt dat hem in Albanië geen eerlijke rechtsgang zou worden aangeboden en zijn stelling dat het proces tegen hem zou zijn ingegeven door politieke motieven een blote bewering is die hij geenszins objectief kan aantonen-, in een ander daglicht vermogen te stellen. Verzoekers werpen geen ander licht op de verschillende vaststellingen op grond waarvan door de commissaris-generaal terecht werd besloten dat uit niets blijkt dat de politiek de rechtsgang tegen verzoeker zou (kunnen) beïnvloeden, zoals overigens eerder al door de Raad bij arresten nrs. 148 658 en 148 659 van 26 juni 2015 werd vastgesteld. Dat het Hooggerechtshof, zoals verzoekers voorhouden, door toedoen van politieke motieven, en niet/ veeleer dan omwille van procedurefouten, het door het Hof van Beroep gevelde arrest waarbij verzoeker voor de feiten van 23 mei 1997 werd vrijgesproken zou hebben

vernietigd, is niets meer dan een louter blote bewering van verzoekers welke zij op generlei wijze hard weten te maken.

Dat Agron Kulicaj, voormalig onderdirecteur van de politie, blijkens het door verzoekers bij hun verzoekschrift gevoegde artikel "US secret file: Agron Kulicaj involved in the killing of 4 policemen" verregaande connecties heeft, neemt evenwel niet weg en doet niets af aan het feit dat hij geenszins onaantastbaar blijkt, gelet op o.a. de informatie van het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat sinds juli 2014 hij zelf het onderwerp uitmaakt van een strafrechtelijk onderzoek naar zijn rol in de gebeurtenissen van 21 januari 2011, in het kader waarvan hij wordt beschuldigd machtsmisbruik te hebben gepleegd. Dat Kulicaj, zoals verzoekers beweren, in die context erin geslaagd zou zijn het proces anno 2014-15 bij het Hooggerechtshof tegen verzoeker te beïnvloeden, terwijl hij hierin klaarblijkelijk niet geslaagd is toen de beroepsprocedure in 2012 bij het Hof van Beroep werd behandeld en hij nog de functie van onderdirecteur van de politie bekleedde en Berisha nog premier was, is, zo stelde de commissaris-generaal terecht, dan ook geenszins zonder meer aannemelijk, gelet ook op het feit dat sinds 2013 Edi Rama, socialist en partijgenoot van verzoeker, (in de functie van minister-president politiek) aan de macht is in Albanië.

Verzoekers' argumentatie betreffende het door hen voorgelegde artikel "Tussen waarheid en smerige wraak van Berisha" d.d. 5 juni 2012 uit de krant "Zëri i Popullit" wijzigt niets en doet geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker ten tijde van Berisha's premierschap door het Hof van Beroep werd vrijgesproken. Verzoekers tonen niet aan en maken geenszins aannemelijk dat de rechtsgang tegen verzoeker, in het verleden alsook naar de toekomst toe, een politieke beïnvloeding kent.

Verzoekers brengen geen informatie bij die de bij het administratief dossier gevoegde objectieve informatie van de commissaris-generaal waaruit blijkt dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen, in een ander daglicht vermogen te stellen.

In zoverre verzoekers artikel 3 van het EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of algemene verwijzing naar de algemene (veiligheids)situatie in het land van herkomst, volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

5. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 23 maart 2016, voeren verzoekende partijen aan dat de motieven in de bestreden beslissing niet relevant zijn. Zij preciseren dat het Hooggerechtshof de vrijspraak van verzoeker in beroep heeft vernietigd en dat, gelet op de corruptie in Albanië, niet zeker is dat hij een eerlijke rechtsgang zal krijgen, nu de eiser/tegenstanders in zijn proces nog altijd niet vervolgd zijn en zij de zaak tegen verzoeker kunnen beïnvloeden. Verzoekende partijen stellen nog dat zij nieuwe elementen hebben maar ze niet kunnen voorleggen. Verzoekende partijen hekelen ook het feit dat het document afkomstig van G.M. niet wordt aangenomen terwijl het Commissariaat-generaal met deze man in verschillende zaken heeft samengewerkt en het CGVS niet eens de moeite heeft genomen om deze man te contacteren in deze zaak.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die afbreuk doen aan de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en de in de beschikking van 23 maart 2016 opgenomen grond.

Vooreerst wijst de Raad er op dat, zoals ook correct in de bestreden beslissing wordt aangegeven, feit dat het Hooggerechtshof wegens procedurefouten het door het Hof van Beroep gevelde arrest, waarbij verzoeker werd vrijgesproken voor de feiten van 23 mei 1997, heeft vernietigd en waardoor de zaak bijgevolg opnieuw door het Hof van Beroep dient behandeld te worden (verklaring DVZ 2e AA, vragen 17 en 19), geen afbreuk aan de vaststelling dat uit niets blijkt dat verzoeker in Albanië geen eerlijke rechtsgang zou worden aangeboden. Zo verzoekende partijen op algemene wijze stellen dat ze gelet op de corruptie in Albanië, niet zeker zijn dat verzoeker een eerlijke rechtsgang zal krijgen, blijkt dit geenszins zo in verzoekers geval. Uit hun verklaringen en uit de elementen in het dossier blijkt immers dat verzoeker na een aanvankelijke veroordeling in eerste aanleg in beroep kon gaan en dat hij in beroep werd vrijgesproken. Zowel in eerste aanleg als in beroep was Sali Berisha eerste minister. Uit niets blijkt dat hij bij het vervolg van de rechtsprocedure tegen hem, indien hij daadwerkelijk onschuldig zou zijn voor de feiten van 23 mei 1997, niet opnieuw vrijgesproken zou worden of, indien hij door het Hof van Beroep alsnog (onterecht) schuldig zou worden bevonden, er voor hem geen beroepsmogelijkheden zouden bestaan.

Waar verzoekende partijen voorts hekelen dat het document afkomstig van G.M. niet wordt aangenomen terwijl het Commissariaat-generaal met deze man in verschillende zaken heeft samengewerkt en het CGVS niet eens de moeite heeft genomen om deze man te contacteren in deze zaak, wijst de Raad er op dat reeds in voorgaande beschikking op een uitgebreide en gemotiveerde wijze uiteengezet werd waarom aan documenten afkomstig van G.M. geen bewijswaarde kan worden gehecht: *“Verzoekers’ stelling dat de elementen die naar voren worden gebracht om het krediet van Gjin Marku, (toenmalig) voorzitter van het Comité voor Nationale Verzoening, te verminderen niet gestaafd worden door objectieve informatie, mist eveneens feitelijke grondslag, gelet op de objectieve, gedetailleerde en uitgebreid gedocumenteerde informatie vevat in het administratief dossier omtrent corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Albanië (Subject Related Briefing “Albanië - corruptie en (ver)vals(te) documenten”, update 13 januari 2012. Hieruit blijkt o.a. dat (naar aanleiding van een uitzending van het Albanese televisieprogramma “Fiks Fare” van de zender Top Channel van 27 oktober 2011, waarop te zien is hoe hij tegen betaling een vals attest opstelt voor een zogenaamde bloedwraakzaak) op 2 december 2011 door de Afdeling Bestrijding van de Georganiseerde Misdad en Ernstige Misdrijven van de Staatspolitie een dossier werd overgemaakt aan het Openbaar Ministerie, en*

een gerechtelijk onderzoek werd geopend tegen Gjin Marku op basis van artikel 186 (Vervalsing van Documenten) van de Strafwet, informatie welke door verzoeker niet wordt ontkracht of weerlegd. Hoe dan ook dient erop te worden gewezen en te worden benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormelde arresten van de Raad nrs. 148 658 en 148 659 van 26 juni 2015 waarin tot de ongeloofwaardigheid van de beweerde bloedwraakproblematiek van verzoekers werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Om die reden en gelet ook op voormelde informatie van het Commissariaat-generaal opgenomen in het administratief dossier waaruit blijkt dat er massale fraude en corruptie is in Albanië met betrekking tot het verkrijgen van attesten in verband met bloedwraak en Gjin Marku sinds december 2011 beschuldigd wordt van het vervalsen van documenten, kan aan de door verzoekers bij onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten ter staving van de beweerde bloedwraak met de families van de slachtoffers van 23 mei 1997, waaronder dus ook aan het in dit verband neergelegde attest van de burgemeester van Cërrik -overigens een goede bekende voor verzoeker-, geen bewijswaarde worden gehecht.” Behoudens diens algemene kritiek, brengen verzoekende partijen geen tegenargumenten bij die bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht stellen. Zo is het niet meer dan logisch dat sinds G.M. in december 2011 beschuldigd wordt van het vervalsen van documenten, het Commissariaat-generaal sedertdien geen beroep meer heeft gedaan op deze persoon en dit ook niet meer zal doen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng mei tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS